

Istennek a terve, hogy minden otthon teljes legyen Isten tiszteletével, hogy azok az emberek, akik kívülről bejönnek a te otthonodba, megdöbbenjenek azt látván, hogy ti egymással hogyan bántok. Hogy hogyan beszéltek egymással. Az emberek majd leállítanak, és megkérdezik, hogy: „Úgy bánik veled, mint egy arannyal, mint egy királynővel! Úgy bánik veled a feleséged, mint egy királlyal! Mióta vagytok házasok? Hogyan teszitek ezt? Ez most tényleg igaz, vagy csak megjátsszátok magatokat?” Itt van egy kijelentés, egy szellemi igazság. Ha ez alapján cselekszel, az megengedi Isten Szellemének, hogy benyúljon, lenyúljon az emberek bensőjébe, és megragadja a legbecsesebb, a legistenibb elemeket, amelyeket Isten beléjük helyezett, és azt a felszínre hozza. Segít nekik abban, hogy egy teljesen más emberré váljanak. Segít nekik abban, hogy egy más asszonnyá váljanak. Isten szándéka az volt, hogy mi férfiak és a feleségek olyan dolgokat tegyünk, amelyek által a másik felünk, a párunk azzá az emberré váljon, akit Isten lát benne. Isten, a hatalmas Isten, a tiszteletnek az Istene. Az ördög ennek az ellentettje. Ő a megvető, ő a lekicsinyítő, ő az, aki figyelmen kívül hagy, ignorál, aki téged leteper, aki téged kigúnyol, kineveti az álmaidat, és megveti a te képességeidet. Ő a megvető. Barátom, ne akarjunk megnyílni az ördögnek, és ne akarjuk, hogy rajtunk keresztül olyan szavakat mondjon ki, amely megbántaná a mi hitvesünket. Ne akarjuk megengedni neki, hogy olyan dolgokat mondjon és tegyen, amely a te hitvesedben azt okozza, hogy a legrosszabb elemeket és tulajdonságokat hozza a felszínre. Ha Isten azt akarja, hogy te a legcsodálatosabb és a legnagyobb fia legyél Istennek, akkor mit akar az ellenség? Azt akarja, hogy a legalacsonyabb, a legkegyetlenebb, a leggonoszabb legyél. Vannak olyan dolgok, amelyeket az emberek meg tudnak tenni és ezeket a dolgokat a felszínre hozzák. Észrevetted már? Amikor valaki közömbösen viselkedik veled, úgy bánik veled, mintha te egy semmi lennél, mintha te egy használhatatlan senki lennél. Soha nem voltál senki, soha nem is leszel semmi. Mi az, amit ez belőled előhoz? Nem jó dolgokat, ugye? Ha megnyílsz ezeknek, akkor keserűvé válsz. Az Ige erre figyelmeztet bennünket, hogy a keserűség nagyon sok embert beszennyez. Ezt állandóan látod. Mondod, hogy az én feleségem, az én férjem nem törődik velem, nem érdeklém őt. Nem érdekli, mit akarok mondani, nem hisz bennem. Keserűvé válnak, és megengedik, hogy ez a dolog gyökeret verjen bennük. Ez a keserűség. Elmondják a barátnőiknek, a haverjaiknak a munkahelyükön, és ezt a keserűséget szétszórják. Elkezdenek azon gondolkodni, hogy a hitvesük mennyire nem jól bánik velük, és mindenki ezzel törődik. Ez a keserűség másokban is gyökeret ver majd. Ez a keserűség keresztülmehet, szétáradhat egy egész családban, egy egész gyülekezetben, egy egész társaságon keresztül.

Erre a történetre nagyon ráillik Ézsau története, hogy hogyan nem becsülte azt, amije volt. Ézsau volt az elsőszülött. Neki volt meg az elsőszülöttségi joga. Neki volt meg az áldás. Emlékezték rá? És Jákób? Nagyon kis ravasz karakter volt a Bibliában. Nagyon furfangos volt, fortélyos, és bizony oda kellett figyelned arra, hogy mit tesz. De egy dolog vele kapcsolatban: tudta, hogy mi a fontos, és tudta, hogy ez az elsőszülötti jog, az egy valami szent dolog volt Istentől. Ő tudta, hogy ő volt a második szülött, és hogy neki ezt meg kell szereznie. De Ézsaut nem érdekelte, nem értékelte, és Jákób ezt tudta. Valaki, aki nem becsülte, annak megvolt. Aki pedig megbecsülte, annak meg nem volt meg. Ézsau hazajött egy nap, Jákób

pedig főzött. Ézsau vadászott, de nem hozott haza semmit, és azt mondta, hogy: „adjál nekem abból az ételből.” S Jákób kérdezte: „és mennyit fizetsz érte?” Ugye ilyen testvért mindenki szeret? És azt mondja Ézsau: „nem tudom, mit akarsz?” És azt mondja Jákób: „mi a helyzet az elsőszülöttségi jogoddal? Add el nekem, annyit adok majd aztán, amennyit akarsz.” Mit kellett volna Ézsau-nak mondani? – „Az én elsőszülöttségi jogomat akarod?! Ennél nincs szentebb ebben az életben, mint az számomra, és Isten áldása az én életemen!” De nem, mit mondott Ézsau? „Ó, már haldoklom az éhségtől! Mi jó származik nekem ebből az elsőszülötti jogból? Vidd csak!” – Ez egy probléma! Nem értettük meg, hogy micsoda hatalmas gond ez. Hogyan lehet valaki ennyire vak, hogy nem látja, milyen értékes az a dolog, amit neki Isten adott?! Minden nap megtörténik!

Amikor Jézus hazajött az Ő saját falujába, az Igét akarta szólni. Akart látni gyógyulásokat, megszabadulásokat, és csodákat! Jeleket, és csodákat! De nem lehetett, nem láthatott. A Márk 6. arról beszél, hogy nem láthatta Jézus ezeket a csodákat. Miért? Mert azt mondták: „ááá, ez csak Mária-nak a fia! Ismerjük őt. Hát, kicsoda ő? Ki mondja, ki ő, hogy azt mondja magáról, hogy föl-kent? Hát csak ennek az ácsmesternek a fia. Ez nem egy próféta! Ez nem az Igének a beteljesedése. Ki ő, hogy azt gondolja magáról, hogy ő föl-kent?” Megbotránkoztak Őbenne, megítélték Őt, a hústest alapján. Nem látták az értékét. Hatással volt ez az életükre? Igen! Nem tehetett ott Jézus semmi csodát. Mi volt Jézusban? Csodák, szabadulások, gyógyulások, életet változtató kijelentések. Az ő megvetésükkel kihozták, előhozták Jézusból ezeket a dolgokat? Mit kaptak? Azt, hogy Jézus nem tehetett ott semmilyen csodát. Jézus pedig tanított. Miért? Mert próbálta őket ebből kihozni. De ők nem a jó dolgokat húzták elő Jézusból. Ha ez igaz Jézussal, akkor ez mindannyiunkkal is igaz.

Hogyha te a jó dolgokat akarod a te férjedből előhozni, vagy a jó dolgokat akarod a te feleségedből előhozni, akkor számít az, hogy hogyan bánsz vele? Igen, számít. Senki nem szeret olyan helyre járni, ahol rosszul bánnak vele. Még a Szent Szellem sem. Figyelmeztet minket a Biblia: Ne szomorítsátok meg a Szellemet! Figyelmeztetést kaptunk. Miért? Ő mindenütt jelen van a szellemvilágban, de nem nyilvánul meg mindenütt egyformán. Miért nem? Hol nyilvánul meg? Ott, ahol az emberek nem is hiszik, hogy létezik a Szent Szellem? Ahol nem hisznek a Szellem ajándékaiban? Kigúnyolják, kinevetik Isten dolgait? Nem! Azok, azok az alkalmak, melyek a legszárazabbak és a leghalottabbak. Hol nyilvánítja meg magát a Szent Szellem? Ott, ahol az emberek így beszélnek, hogy: „Szent Szellem köszöntünk itt Téged, és mi megtiszteljük Istennek a dolgait.” Heteken át tanultunk a szellemi ajándékokról, és hogy hogyan kívánjuk a szellemi ajándékokat. A kiválóbb ajándékokat. Ezek azok az emberek, akik azután meg is kapják őket. De mi a helyzet azokkal az ajándékokkal, amelyek az emberi lényekben vannak? Azt ki fogja megszerezni? Barátom, nincs elképzelésünk arról, hogy mennyi minden rejlik bennünk! Mi az a sok jó. Mennyire tudna Isten rajtunk keresztül megnyilvánulni, mennyire meg tudunk változni abból, hogy testiek vagyunk? Hogy állati dolgok vezérelnek minket ahelyett, hogy Jézusra hasonlítanánk?

Lehetséges-e az, hogy a te hitvesed, olyanná váljon, mint Jézus? Olyannyira, hogy egy teljesen más embert kapsz helyette? Egy más asszonyt. Azt mondod, hogy szükségem van egy új férfire. Lehet! Meglehet ez neked! Ugyanabban az emberben, akid már van! Szükségem van egy más asszonyra! És kaphatsz helyette egy igencsak más asszonyt. Tudod-e, hogyan kell előszólítani és kihozni azokat a dolgokat, amik bennük vannak? A Biblia azt mondja, hogy a mélység szólítja a mélységet. Tudod-e, hogyan kell előszólítani azokat a dolgokat, amik bennük vannak? Megmondom neked, hogy hogyan nem lehet ezt megtenni. Úgy, hogyha

valakit kinevetsz, s kigúnyolsz, lerúgsz a földre, lekicsinyíted, ignorárod. [Ignorál = mellőz, semmibe vesz, lenéz.] Hacsak nem olyan szellemiek ahhoz, hogy önmagukat uralják ilyenkor. De ez rossz dolgokat fog előhozni. Keserűséget, haragot, megvetést, megbotránkozást, sérelmeket. Sokan tudják, mit akarnak, de nem tudják, hogyan kell azt megszerezni, vagy nem hajlandók megtenni azt, amire szükség van ehhez.

- *Keith Moore* -